

SVETA

Cecilija

ČASOPIS ZA DUHOVNU
GLAZBU

GLASILO INSTITUTA ZA
CRKVENU GLAZBU KBF
U ZAGREBU

Godište LX Broj 3
Srpanj - Rujan 1990.
Yu ISSN 002045

UREDNIČKO VIJEĆE:

Ljubomir Galetić, Sebastijan Golenić,
Miroslav Martinjak, Ante Samardžić,
Izak Špralja, Marijan Steiner i Petar
Zdravko Blažić.

PREDSJEDNIK UREDNIČKOG VIJEĆA:

Dr. Đuro Tomašić

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Dr. Franjo Komarica

TAJNIK I GRAFIČKI UREDNIK:

Josip Korpar (tel. 271-676)

LEKTOR:

Dr. Ante Sekulić

IZDAVAČ:

HDK sv. Ćirila i Metoda
Trg kralja Tomislava 21
41000 Zagreb

GODIŠNJA PRETPLATA

Za tuzemstvo 100 din
Za inozemstvo 30\$
Pojedini broj: 25 din

ŽIRO RAČUN BROJ:
30101-620-16
012101-2320418628

BROJ I NAZIV DEVIZNOG RAČUNA:

30101-620-16 Zagrebačka banka
242-409-1010 Zagreb

SURADNJI SLATI NA:

Uredništvo "Sv. Cecilije"
Kaptol 29, 41000 Zagreb

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE
se ne vraćaju

TISAK: KG.

"Sv. Cecilija" oslobođena je plaćanja poreza na promet rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH, br. 229/1-1979. od 15. II. 1979.

Kamo i kako?

"Liturgija i život Crkve" naslov je poslanice biskupa hrvatskoga jezičnog područja, koji su bili izdali povodom 25. obljetnice Uredbe o sv. bogoslužju I I. vat. sabora, i u kojoj su kao i Sabor -- postavili temeljno načelo obnove liturgije: aktivno sudjelovanje svih vjernika u liturgiji. Biskupi su zaželjeli da 1990. godina bude godina u kojoj bi trebalo odgovoriti na pitanja: što i kako se učinilo te u čemu se uspjelo ili nije uspjelo na području obnove liturgije, da bi se "utvrđio prijeđeni put, postignuti plodovi i teškoće na koje je obnova nailazila te, na temelju uočenoga, da se zacrtaju smjer, orientir i ciljevi za budućnost kojom idemo" (SvC. br.4, 1988.)

Ove riječi ističemo u uvodniku "Sv. Cecilije" jer su od posebne važnosti i za liturgijsku glazbu. Očekujemo da će i *Liturgijski kongres* u Zadru (5.-7. studenog 1990.) pokušati odgovoriti na postavljena pitanja imajući u vidu i liturgijsku glazbu, ali i postaviti ciljeve i metode liturgijske obnove i u sadašnjosti i u budućnosti. Nastojat ćemo u rasprave o postavljenim pitanjima uključiti i "Sv. Ceciliju", jer se o toj, kod nas relativno zapostavljenoj, liturgijskoj glazbi nakon Sabora nije uopće govorilo u poglavarstvu naše Crkve. No u ovoj smo godini dobili i službenog predstavnika liturgijske glazbe pri BKJ u osobi glazbenika i liturgičara punog ideja, snage i sposobnosti, dragog i komunikativnog čovjeka, banjalučkog biskupa dr. Franje Komarice, koji može -- a to znači da i mora -- uzgibati duhove svih ljudi dobre volje, posebno naših biskupa, koji mogu i žele suradjivati na području obnove liturgije i liturgijske glazbe. Očekujemo da će svojom zauzešću oko liturgijske glazbe opravdati nade svih koji revnuju na tom području.

Nova, pozitivna zbivanja u povijesti hrvatskog naroda zahtijevaju pojačanu revnost i crkvenih glazbenika. Na II. vatikanskom Saboru Crkva je uputila smjernice i poticaje za obnovu i liturgije i liturgijske glazbe. Naše Poglavarstvo je u proklamiranju jasnih uputa za primjenu glazbe u liturgiji, posebno u našim prilikama, u zakašnjenju za skoro tri desetljeća. U spomenutom razdoblju u našoj Crkvi glazbeni amateri, glazbeni diletanti, i ostali glazbeni nestručnaci, nažalost vrlo često svećenici, prisvojili pravo da prema svome glazbeno — mediokritetskom načinu "usmjere" liturgijsku glazbu prema zabavnoj glazbi, zaboravljajući da *Crkve nisu zabavišta i da liturgija nije zabava*. Posebno se to odnosi na sv. misu kao milosni stožer i vrelo kršćanskog života. Ovaj vapaj, da crkvama vratimo onaj dignitet koji zaslužuju kao hramovi molitve i kuće Božje u kojima se ne trguje i ne zabavlja nego moli, hvali, slavi i časti Boga, nadamo se da ne će ostati "glas vapijućeg u pustinji".

Na sastanku vodećih crkvenih glazbenika hrvatskoga jezičnog područja koji je održan u Zagrebu 19. rujna 1990., na poticaj novog delegata za crkvenu glazbu pri BKJ. dr. F. Komarice, raspravljalo se o našem prvom posaborskom dokumentu o crkvenoj glazbi, koji će biskup dr. F. Komarica podnijeti na odobrenje BKJ na jednom od slijedećih zasjedanja. Na tom su sastanku crkveni glazbenici jednoglasno izabrali nove urednike "Sv. Cecilije". Novi glavni i odgovorni urednik je dr. F. Komarica, a njemu će kao urednik ili točnije kao predsjednik uredničkog vijeća pomagati dr. Duro Tomašić uz uredničko vijeće. Tajnik i grafički urednik je i nadalje Josip Korpar, tajnik Instituta za crkvenu glazbu koji je do sada bio jedan od najzaslužnijih ljudi za redovito izlaženje "Sv. Cecilije", a nadamo se da će to biti i ubuduće.

Zahvalni smo dosadašnjem glavnom i odgovornom uredniku maestru Andelku Milanoviću koji je ove godine iznenada preminuo. Odužit ćemo se, barem djelomično, ne samo riječima zahvale, nego ćemo njemu posvetiti veći dio sadržaja u jednom od slijedećih brojeva "Sv. Cecilije". Posebne riječi zahvale treba izreći i maestru Izaku Špralji, zamjeniku pok. mo A. Milanovića i višegodišnjem vršiocu dužnosti predstojnika Instituta za crkvenu glazbu koji je, posebno u zadnje vrijeme, nosio glavni teret uredništva "Sv. Cecilije." neka mu Duh Sveti pomogne da do punine svojih dana uzmogne strpljivo i radosno nositi teret Predstojništva Instituta za crkvenu glazbu. Zahvalni smo i izdavaču, HKD-u sv. Ćirila i Metoda (Društvo sv. Jeronima) koji omogućava tiskanje ovog našega jedinog časopisa za crkvenu glazbu. Na poseban način zahvalni smo i svim dosadašnjim suradnicima.

Novi ljudi obično donose i nove ideje. No, provesti ih u djelo mogu samo uz podršku suradnika, naročito onih iz provincije, sa širokog terena crkvene glazbe. Zato

ponovo pozivamo na suradnju sve glazbenike, posebno crkvene, skladatelje i pjesnike, voditelje crkvenih pjevačkih zborova, pučkoga crkvenog pjevanja, muzikologe, glazbene pedagoge, župnike, napose liturgičare i sve ljude dobre volje koji žele pripomoći svojim doprinosom općenito hrvatskoj glazbenoj kulturi, a posebice crkvenoj i liturgijskoj kulturi, koja je dio opće kulture hrvatskog naroda. Kultura, a to znači i crkvena glazba, je jedna od bitnih sastavnica entiteta svakog naroda, pa i hrvatskog koji je stvorio ogromno glazbeno blago tijekom proteklih stoljeća. To blago treba i nadalje temeljito istraživati i objavljivati, da i ostali narodi Europe i drugih kontinenata uoče da nismo narod drugog reda ili da nismo — kako je to svojevremeno tvrdio Marks, narod bez narodnosti, povijesti i kulture, koji bi trebalo utopiti u zajednicu germanskih naroda, — već da smo kao mali narod, makar materijalno i siromašan, u kulturi stajali uvijek uz bok velikim europskim narodima. Ljepota se mjeri intenzitetom duha, a njegove znakove treba znati čitati. Možda je i to jedan od razloga sramotno maloj nakladi ovog časopisa. Zato malu ali hrabru i vjernu četu preplatnika i suradnika podsjećamo da svaki čovjek pa i svaki narod ima i lice svoje duše.

Crkveni bi glazbenici i liturgičari trebali primati ne samo ovaj časopis nego ga i oblikovati svojim prilogom. Postoji — prema parafraziranim riječima Pascala — velika razlika između časopisa koji je primio jedan narod i časopisa koji oblikuje jedan narod. A ovaj časopis je oblikovao važan dio kulture hrvatskog naroda kroz proteklih 113 godina i želimo da i ubuduće bude dio kulture ovog naroda.

Budući da je "Sv. Cecilia" jedini renomirani hrvatski glazbeni časopis koji kontinuirano izlazi, a njegov tekstovni sadržaj se ne ograničuje samo na područje crkvene glazbe, nego obrađuje i ostale oblike opće glazbene kulture, očekujemo suradnju svih glazbenika.

"Liturgijska obnova je epohalni zadatak Crkve, zadatak koji traži rad mnogih stoljeća i zalaganje najboljih talenata Crkve. A naš bi neposredni zadatak bio da stvorimo uvjete za taj rad: dobar liturgijsko-pastoralni institut i dobar liturgijsko-glazbeni institut."

(Iz razgovora s banjalučkim biskupom mons. Alfredom Pichlerom. SvC. 1987.
br. 1, str. 3.)

"... u praksi, na župama i u drugim zajednicama, crkveno je pjevanje na dosta niskom stupnju, osobito u selima i manjim mjestima. Glazbeno školovanih sestara je malo, a glazbeno obrazovanje za buduće svećenike na teološkim učilištima nedovoljno."

(Iz razgovora s banjalučkim biskupom mons. Alfredom Pichlerom. SvC. 1987.
br. 1, str. 3.)